

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטפונשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרה"ק רבי אהרן מקארלין ב"ר אשר זצ"ל

משנה ג'

רבינו עובדיה מברטנורא

אם יש בה כביצה - דאוכל פחות
מכביצה אינו מטמא.

בין טהורה בין טמאה המים
טמאים - דטהרת תרומה טמאה היא
אצל חטאת.

והאוכלה חייב מיתה - דנטמא במי
חטאת בשעה שאוכלה, ותרומה
בטומאת הגוף במיתה.

רבי יוסי אומר בטהורה המים
טהורים - דסבירא ליה לרבי יוסי שאין
הטהור לתרומה מטמא את מי חטאת.
ואין הלכה כרבי יוסי.

שהכניס ראשו ורבו בתוך מי
חטאת - רבנן גזרו טומאה על הבא
ראשו ורובו במים שאובין, כמפורש פרק
קמא דשבת, והוא משמונה עשר דבר
שגזרו בו ביום, ומי חטאת מים שאובין
גינהו, הלכך כשהכניס ראשו ורובו בהם
נטמא, ומשנטמא ואינו טהור למי חטאת
חוזרים מי חטאת ומטמאים אותו ונעשה
ראשון לטומאה, שאין מי חטאת
מטמאים את הטהור להם, אבל כשאינו
טהור להם מטמאים אותו.

דְּבִלָה גוֹשׁ תֹּאנִים מִיּוֹבְשׁוֹת שֶׁל תְּרוּמָה וְהֵם שֶׁל תְּרוּמָה שֶׁנִּפְלְגָה לְתוֹךְ מֵי חֲטָאֵת מִים הַמְקוּדְשִׁים בֶּאֱפֶר פְּרָה וְנִטְלָה וְהוּצִיא אוֹתָהּ הָאָדָם מִתּוֹךְ הַמִּים וְאֶכְלָהּ, אִי אִם יֵשׁ בָּהּ בְּדַבְלָה, שִׁיעוֹר כְּבִיצָה שֶׁהוּא שִׁיעוֹר הָאוֹכְלִים לִטְמָא, שְׂכָן מֵאֵל שֶׁהוּא פְחוֹת מִכְבִּיצָה אִינוֹ מִטְמָא, בֵּין שֶׁהִדְבִּלָה הִיתָה טְמֵאָה, בֵּין שֶׁהִדְבִּלָה הִיתָה טְהוֹרָה קוֹדֵם שֶׁנִּפְלְגָה לְתוֹךְ מֵי הַחֲטָאֵת - הַמִּים טְמֵאִין שֶׁנִּטְמְאוּ עִי הַדְּבִלָה, שְׂכָל הָאוֹכְלִים אֶפִּילוֹ שֶׁל תְּרוּמָה וְקוּדְשִׁים טְמֵאִים הֵם לְגַבֵּי חֲטָאֵת, וְהָאוֹכְלָהּ וְהָאוֹכֵל אֶת הַדְּבִלָה חַיֵּב מִיתָה לְפִי שֶׁבִשְׁעָה שֶׁנִּטְלָה וְאֶכְלָה הָרִי נִטְמָא בְּמֵי הַחֲטָאֵת אֲשֶׁר עָלֶיהָ, וְטֵמְאָה הָאוֹכֵל תְּרוּמָה חַיֵּב מִיתָה בִּידֵי שְׂמִים* אִם יֵאֵין בָּהּ בְּדַבְלָה שִׁיעוֹר כְּבִיצָה - הַמִּים טְהוֹרִין כְּמוֹ שֶׁהָיוּ, לְפִי שֶׁאֵין אוֹכֵל מִטְמָא בְּפְחוֹת מִשִּׁיעוֹר כְּבִיצָה, בְּרֵם וְהָאוֹכְלָהּ חַיֵּב מִיתָה מֵהַטְּעַם שֶׁהִבֵּאנוּ לְעֵיל, שֶׁעַל כָּל פְּנִים הָאָדָם שֶׁאֶכְלָה נִטְמָא בְּמֵי הַחֲטָאֵת אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הוֹאִיל וְנִגַּע בְּמִים שֶׁלֹּא לְצוֹרֵךְ הַזֹּאֵה, וְטֵמְאָה הָאוֹכֵל תְּרוּמָה חַיֵּב מִיתָה בִּידֵי שְׂמִים. רַבִּי יוֹסִי שְׁחוֹלֵק אוֹמֵר: בְּטְהוֹרָה אִם נִפְלְגָה דְּבִלָה טְהוֹרָה לְתוֹךְ מֵי הַחֲטָאֵת - הַמִּים טְהוֹרִים שֶׁלְּדַעַת רַבִּי יוֹסִי אֵין הַטְּהוֹר לְתְּרוּמָה מִטְמָא מִי חֲטָאֵת. אָדָם הַטְּהוֹר לְחֲטָאֵת שֶׁהִכְנִיס רֹאשׁוֹ וְרַבּוֹ לְתוֹךְ מֵי חֲטָאֵת - נִטְמָא לְפִי שֶׁגִּזְרוּ חֲכָמִים טוֹמְאָה עַל הַמְכַנִּיס רֹאשׁוֹ וְרֹבּוֹ בְּמִים שְׂאוּבִים, וְמִי חֲטָאֵת הָרִי הֵם מִים שְׂאוּבִים, וְכִיוּן שֶׁנִּטְמָא מִכּוּחַ גְּזִירַת מִים שְׂאוּבִים, הָרִי הוּא חוֹזֵר וּמִטְמָא אֶת מֵי הַחֲטָאֵת, מֵה שֶׁאֵין כֵּן בְּטְהוֹר לְחֲטָאֵת שֶׁנִּטְמָא מִכּוּחַ מֵי הַחֲטָאֵת, שֶׁאִינוֹ חוֹזֵר וּמִטְמָא אֶת מֵי הַחֲטָאֵת.

*ועיין במפרשים שמקשים והרי גם הדבילה טמאה, וכן בגמרא חולין (ק"ג, ע"ב) נאמר שטמא האוכל תרומה אינו חייב מיתה?, ועיין שם מה שתירצו.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שליזנגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ד'

רבינו עובדיה מברטנורא

כָּל הַטְּעוֹן בִּיאַת מִים מְדַבְּרֵי תוֹרָה היינו הנוגע באחד מאבות הטומאה (כמובא במסכת כלים פרק א), שהוא טעון טבילה מדאורייתא - **מְטַמֵּא אֶת הַקֹּדֶשׁ, וְאֵת הַתְּרוּמָה, וְאֵת הַחֲלִין, וְאֵת הַמַּעֲשֵׂר** לפי שהוא נעשה ראשון לטומאה, וכשהוא נוגע לדוגמא באוכל שהוא חולין, או במעשר שני, הוא עושה אותו שני לטומאה, ואם אותו האוכל יגע באוכל של תרומה, הוא עושה אותו שלישי לטומאה, והשלישי אם יגע בקודש עושה אותם רביעי לטומאה **וְאִסּוּר עַל בִּיאַת הַמֶּקֶדֶשׁ** ואסור לו להיכנס לבית המקדש. אולם **לְאַחַר בִּיאָתוֹ** במים, היינו לאחר שטבל, אך קודם שהעריב שמשו - **מְטַמֵּא אֶת הַקֹּדֶשׁ** לפי שיש לו דין שני לטומאה, ואם נוגע בתרומה או בקודש הם נעשים שלישי לטומאה, ושלישי הנוגע בקודש עושה אותו רביעי לטומאה, **וּפּוֹסֵל אֶת הַתְּרוּמָה** היינו שאם הוא נוגע בתרומה הוא עושה אותה שלישי לטומאה ופוסל אותה, אבל שלישי הנוגע בתרומה אינו פוסל אותה **דְּבָרֵי רַבִּי מְאִיר. וְחֻכְמִים אֲמָרִים: פּוֹסֵל בְּקֹדֶשׁ וּבַתְּרוּמָה** שכשם שטבול יום פוסל בתרומה, כך פוסל בקודש, שאינו עושה בו אלא שלישי לטומאה, ואין השלישי עושה רביעי, **וּמִתֵּר** לאותו אדם שטבל, אך לא העריב שמשו לגעת **בְּחֲלִין וּבַמַּעֲשֵׂר** ואינו מטמא אותם לדברי הכל. **וְאִם בָּא אֶל הַמֶּקֶדֶשׁ** ואם נכנס לתוך עזרת ישראל, **בֵּין לְפָנֵי בִיאָתוֹ** במים, היינו לפני שטבל **בֵּין לְאַחַר בִּיאָתוֹ** בין לאחר שטבל - **חַיֵּב** אם נכנס במזיד חייב כרת, ואם נכנס בשוגג חייב חטאת.

כל הטעון ביאת מים מדברי תורה – כגון הנוגע בכל אבות הטומאות. מטמא את הקודש ואת התרומה – לפי שהוא ראשון, עושה שני בחולין ובמעשר, ושלישי בתרומה, ורביעי בקודש. לאחר ביאתו – שטבל ולא העריב שמשו, יש לו דין שני לטומאה, ועושה שלישי בתרומה ורביעי בקודש. חכמים אומרים פוסל בקודש – כשם שטבול יום פוסל בתרומה כן פוסל בקודש, ואינו מטמא בקודש, דכיון שטבל קלישאי טומאתו, ופסול משוי טמא לא משוי. ואם בא אל המקדש – כל הטעון טבילה מן התורה שבא אל המקדש, דהיינו לעזרת ישראל, אפילו לאחר שטבל קודם שיעריב שמשו, חייב. ואף לעזרת נשים אסור טבול יום ליכנס, אבל אינו חייב אלא בעזרת ישראל.